

Sygn. akt I ACa 872/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący:	SSA Ewa Tkocz
Sędziowie:	SA Joanna Kurpierz SO del. Artur Żymełka (spr.)
Protokolant:	Magdalena Bezak

po rozpoznaniu w dniu 13 lutego 2015 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa	D. N.
przeciwko	Powiatowemu Lekarzowi Weterynarii w L.

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie

z dnia 28 marca 2014 r. sygn. akt I C 293/13

postanawia :

uchylić zaskarżony wyrok i odrzucić pozew.

Sygn. akt I ACa 872/14

UZASADNIENIE

Powódka D. N. wniosła pozew przeciwko Powiatowemu Lekarzowi Weterynarii w L. o zapłatę kwoty 80.000 zł z tytułu odszkodowania za to, że pozwany nie zrobił nic w związku z decyzją Wójta Gminy C. z dnia 23 września 2011 r., na mocy której z nieruchomości powódki położonej w miejscowości Z. zabrane zostało 10 psów należących do powódki, co zdaniem powódki doprowadziło do rozmnożenia dzikiej zwierzcy. Powódka stwierdziła, że to brak działań prawnych

i organizacyjnych ze strony pozwanego doprowadził do tego, że nie może od 2-óch lat korzystać z tej nieruchomości, ponieważ przebywanie na jej terenie grozi śmiercią.

Oddalając powództwo Sąd Okręgowy w Częstochowie ustalił, że w dniu 23 września 2011 r. przeprowadzono kontrolę warunków przetrzymywania przez powódkę psów w miejscowości Z. przy ul. (...). W toku czynności kontrolnych stwierdzono utrzymywanie psów w tragicznych warunkach. Siedem psów przebywało w ciasnych kojach, które nie były sprzątane, bez dostępu do wody. Cztery psy były zamknięte w pomieszczeniach bez okien i dostępu światła. Po wypuszczeniu okazywały objawy ślepoty. Powyższe okoliczności stały się podstawą do wydania przez Wójta Gminy C. decyzji nr (...) z dnia 23 września 2011 r., na mocy której powódce odebrano psy i umieszczono w schronisku prowadzonym przez Fundację (...).

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd pierwszej instancji stwierdził, że powódka nie wykazała w świetle art.415 k.c. zasadności dochodzonego roszczenia, ponieważ nie udowodniła, aby pozwany zachowywał się w sposób bezprawny, aby powódka poniosła szkodę oraz, by pomiędzy zachowaniem pozwanego a deklarowaną przez powódkę szkodą zachodził adekwatny związek przyczynowy.

Apelację od tego wyroku wniosła powódka domagając się uchylecia wyroku i jego przekazania do ponownego rozpoznania, zarzucając że udowodniła wszystkie okoliczności, które uzasadniały uwzględnienie jej powództwa.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art.378§1 k.p.c. sąd drugiej instancji rozpoznaje sprawę w granicach apelacji, jednakże w granicach zaskarżenia bierze z urzędu pod uwagę nieważność postępowania.

Stosownie do art.379 pkt 2 k.p.c. nieważność postępowania zachodzi jeżeli strona nie miała zdolności sądowej lub procesowej. W myśl art.64 k.p.c. zdolność sądową, tj. zdolność występowania w procesie jako strona posiada każda osoba fizyczna i prawna. Zdolność sądową mają także jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, którym jednakże ustawa przyznaje zdolność prawną. Zgodnie z art.33 k.c. osobami prawnymi są Skarb Państwa i jednostki organizacyjne, którym przepisy szczególne przyznają osobowość prawną.

Powódka w rozpoznawanej sprawie nie pozwała imiennie Powiatowego Lekarza Weterynarii w L. jako osoby fizycznej – tym bardziej, że w czasie kiedy powódce odbierano psy funkcję tę pełniła inna osoba niż obecnie - ale jako jednostkę organizacyjną odpowiedzialną za zapewnienie bezpieczeństwa przed dzikimi zwierzętami.

Zgodnie z art.5 ust.1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz.U.2010.112.744 j.t.) powiatowy lekarz weterynarii, jako kierownik powiatowej inspekcji weterynaryjnej wchodzącej w skład niezespalonej administracji rządowej jest jedynie jednym z organów Inspekcji Weterynaryjnej, która z kolei stosownie do art.1 i art.22 ust.3 ustawy z 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U.2013.743 j.t.) podlega Ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa. Ustawa o Inspekcji Weterynaryjnej w art.9 wskazuje jakie warunki należy spełnić, aby zostać powiatowym lekarzem weterynarii oraz statuuje, że powiatowy lekarz weterynarii podlega wojewódzkiemu lekarzowi weterynarii (art.8 ust.3), a swoje zadania wykonuje przy pomocy powiatowego inspektoratu weterynarii, którego jest kierownikiem (art.11 ust.2), a który to inspektorat jest państwową jednostką budżetową (art.12 ust.2).

Żaden z przepisów nie przyznaje Powiatowemu Lekarzowi Weterynarii osobowości prawnej. Nie jest on zatem osobą prawną. Nie ma również przepisu, który przyznawałby Powiatowemu Lekarzowi Weterynarii zdolność sądową, tj. zdolność do samodzielnego występowania jako strona w postępowaniu cywilnym.

Z tych przyczyn oznaczenie przez powódkę pozwanego jako jednostki nieposiadającej zdolności sądowej, stosownie do art.199§1 pkt 3 k.p.c. skutkować winno było odrzuceniem pozwu. W sytuacji bowiem, w której pozew wniesiono przeciwko jednostce nie posiadającej zdolności sądowej, w świetle art. 70 i 71 k.p.c. nie jest możliwe usunięcie tego braku w żaden sposób, w konsekwencji czego w takim przypadku pozew należy odrzucić bez wzywania o jego

uzupełnienie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2009 r., II CSK 681/08, LEX nr 519307; postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 10 września 2013 r., I ACz 942/13, LEX nr 1363382).

Z wyżej wskazanych przyczyn Sąd Apelacyjny na podstawie art.386§3 k.p.c. w zw. z art.378§1 k.p.c. i w zw. z art.379 pkt 2 k.p.c. uchylił wyrok Sądu pierwszej instancji i pozew odrzucił, co nie pozbawia powódki prawa ponownego wytoczenia powództwa przeciwko prawidłowo oznaczonemu pozwanemu.